

Kazdığı Kuyuya Düştü

Peygamber efendimiz Allahü teâlânın habibi idi, âlemlere rahmet idi. İnsanları Cennete davet için, Cehennemden sakındırmak için en acı sıkıntıları çekti. Ona akla hayale gelmeyecek iftiraları yaptılar, hâşâ, sihirbaz dediler, hâşâ, mecnun dediler, hâşâ, şair dediler, hâşâ, hanımı Âişe validemize iftira ettiler, çok eziyet ettiler, yollarına dikenler döşediler. Allah'ın Habibi ile savaştılar. Halbuki O rahmet-i ilahi idi, insanlar yanmasın diye adeta çırpınıyordu. **(Bilmiyorlar, bilselerdi yapmazlardı)** buyuruyordu. Hadis-i şerifte buyuruluyor ki:

(Bir kimse, bir mümin hakkında olmayan bir şey söylerse, iftiraya uğrayan kimse, onu affedinceye kadar, Allahü teâlâ onu Cehennemde bırakır.) [Ebu Davud]

Bir gün Ebû Cehil, Peygamber “sallallahü aleyhi ve sellem” efendimize bir tuzak hazırlayarak evinin önüne bir kuyu kazdırır. Peygamber efendimizi “sallallahü aleyhi ve sellem” evine davet eder. Peygamber efendimiz davet üzerine Ebû Cehilin evine gelir. Cebrâil aleyhisselâm gelip, Ebû Cehil'in evinin önünde tuzak için bir kuyu kazdığını söyler. Bu durum karşısında Peygamber efendimiz kendi evlerine döner. Ebû Cehil ise, geri dönmesine bir mânâ veremiyerek kendisine sormak için arkasından koştuğunda kapının önündeki kuyuyu unutarak adımını atar atmaz kendi eliyle kazdığı kuyuya düşer. Çıkarmak için ip uzattıklarında bir türlü ipe yetişemez. İpler uzadıkça kuyu derinleşir. Bu hâl üzerine Ebû Cehil karanlık kuyuda çıldıracak gibi olur. Peygamber “sallallahü aleyhi ve sellem” efendimize haber verilerek kendisinin çıkarılmasını ister. Durumu Peygamber efendimize “sallallahü aleyhi ve sellem” bildirirler. Hemen kuyu başına gelerek seslenir:

- Seni kuyudan çıkarırsam îmân eder misin? O da kabul eder görünüp der ki:

- Beni bu kuyudan çıkarırsan îmân edeceğim.

Peygamber efendimiz mübârek ellerini uzatarak Ebû Cehili kuyudan çıkarır. Ebû Cehil kuyudan çıkınca:

- Hayatımda senin kadar güçlü sihirbaza rastlamadım, der ve îmân etmez.

Kaynak: Gençlerin Rehberi Kitabı, dinimizislam.com